

nes saaledes, eller at han i alt Fald havde tænkt sig det ordnet saaledes, at Kjøbstæderne kunde have Tilsyn efter Sundhedsvedtægten, medens Landkommunerne kunde have det i Genhold til Loven. Siden Ministeren er gaaet ind paa den Tanke, ligger det nært, at han ogsaa vil kunne udvide den, forsaavidt mindre Kjøbstæder kunne komme ind under samme Forhold som Landkommunerne, og saa gjælder det jo kun om at flytte en Grændse. Saavidt mig bekjendt har Justitsministerens og Landstingets Modstand mod, at alle Kommuner kom ind under Lovens bestemte Regler, særlig været freist for Kjøbenhavns Vedkommende, idet det gjentagne Gange er blevet udtalt, at det vilde have overordentlig praktiske Vanskeligheder for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse at give sig af med disse Forhold. For det Første bestaar Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse baade af Magistrat og Borgerrepræsentation, og det vilde være et Apparat, som ved en saadan Sag vilde komme til at arbejde temmelig tungt. Ogsaa med Hensyn til Tilladelsen, der skal søges til at have Pleiebørn, har det været ment, at Kommunalbestyrelsen vanskelig kunde have stort Kjendskab til Forholdene i Kjøbenhavn, og saaledes ikke kunde vide, hvem der skulde have en saadan Tilladelse og hvem ikke. Udvalgets Flertal har ment, om ikke man kunde tilfredsstille alle Parter ved et saadant Mænglingsforslag som det, man har stillet nu, at i Kommuner med over 30,000 Indbyggere kan Tilsynet, naar den høitærede Minister synes, at Sundhedsvedtægterne ere gode nok, lægges under Sundhedsvedtægterne, i alle andre Kommuner skal det ske efter denne Lovs Forskrift. — Thinget har nu at vælge mellem tre forskjellige Standpunkter. Det ene er Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra anden Behandling; det er det mest moderate. Det Andet er det mæglende Underændringsforslag, der er fremst af Udvalget. Det Tredie er det, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Forbindelse med flere andre ærede Medlemmer om, at Loven skal have akkurat samme Stikelse i Klar, som den fik her i Thinget i Fjor, og som Landstinget havde udtalt sig imod. Ændringsforslaget til § 7, som ogsaa er stillet af Udvalgets Flertal, er kun en Redaktionsændring. Jeg har hermed omtalt de af Udvalgets Flertal stillede Ændringer, og forsaavidt Thinget samler sig om disse og de derved blive Mænglingsforslag til denne Sags Afgjørelse, vil det selvfølgelig glæde Udvalgets Flertal.

Berg: Der er jo, som den ærede Ordfører klart har udviklet, tre Standpunkter at vælge imellem ved denne Behandling. Der er først Lovforslagets § 1, hvortil slutter sig Bestemmelsen i § 7, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling. Hvis dette Forslag bliver staaende saaledes, er der intet Mennekte, der kan sige, hvor og i hvilket Omfang denne kommer til at gjælde. Sundhedsvedtægterne, siger den ærede Ordfører ved 2den Behandling, har ikke nogen Bestemmelse derom endnu, og forsaavidt de skulle ændres, komme til at gjælde alle disse Forhold, maa denne Lov kunne sættes ud af Kraft overalt. Man kan komme til at lægge Tryk paa Affattelsen af Sundhedsvedtægterne, saa at de give saadanne Bestemmelser, hvorved Loven ophæves. Vi kunne altsaa faae det Særlyst, at hvis den nuværende Affattelse bliver staaende, saa kan Loven gjælde for en Kommune i Klar og ikke næste Klar eller gjælde i en Kommune og ikke i Nabo-kommunen. Det vilde jo være ganske beyn-derligt, og den ærede Minister udtalte da ogsaa ved 2den Behandling, at han var villig til allerede da at modtage den Indrømmelse, at Loven ubetinget kom til at omfatte alle Landdistrikter i sine Bestemmelser og betingelsesvis Kjøbstæderne, forsaavidt ikke deres Sundhedsvedtægter indeholde fyldestgjørende Bestemmelser. Dette var en ikke uvæsentlig Forandring fra den Redaktion, der nu staar, og jeg haaber derfor, at denne Redaktion ikke bliver staaende ved de følgende Afstemninger. Det vilde jeg ansæ for meget uheldigt, saa meget mere som jeg virkelig ikke kan skjønne, hvad Sundhedskommissionerne egentlig have med det Spørgsmaal at gjøre. De skulle undersøge, om Svineholdsbestemmelserne, Rødestensbestemmelserne o. s. v. overholdes, paase, at der ikke sker Beboelse af Nybygninger for tidlig og deslige. Alt dette forekommer mig imidlertid at ligge temmelig fjernt fra dette Spørgsmaal — ja, som det skal ses — om, hvorledes Pleiebørnene have det aandelig og legemlig, og hvorledes de undervises o. s. v. Jeg kan altsaa ikke forstaa den Tanke, der har ført til, at Sundhedskommissionerne og Loven ligefrem skulle stilles sideordnede med hinanden. Nu har Udvalgets ærede Flertal gjort en yderligere Indrømmelse udover, hvad Ministeren antog, og jeg haaber, det er sket i Overensstemmelse med Ministeren, saa han i alt Fald er villig til at gaa ind derpaa. Efter Udvalgets Flertals Forslag vil Loven komme til at gjælde ubetinget for alle Kommuner, der have under 30,000 Indvaanere, det vil sige alle